

Un profesor erudit și un teolog entuziast*

Pr. Prof. Dr. Ioan I. Ică la ceas aniversar

Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna” din Sibiu îmbracă în această toamnă, pentru a doua oară, haine de sărbătoare, de această dată prilejuită de aniversarea a 80 de ani de rodnică și binecuvântată viață a Părintelui Profesor Dr. Ioan I. Ică.

Atașamentul față de Biserica strămoșească, Părintele Profesor Ioan I. Ică l-a moștenit de la părinții săi credincioși, prețuirea pentru spiritualitatea răsăriteană i-a fost insuflată de sora mai mare, intrată de timpuriu în viața monahală, iar pasiunea pentru Sfânta Ortodoxie a Părinților Bisericii, a Sfințelor Sinoade Ecumenice și a Mărturisirilor de credință i-a fost insuflată de cunoașterea Părintelui Profesor Dumitru Stăniloae, care l-a îndemnat să se dedice studiului limbilor clasice – greaca și latina ca apoi să studieze greaca modernă, precum și limbile franceză, engleză și germană.

O influență deosebită în formarea teologică a Părintelui Profesor Ioan I. Ică au avut-o și alți profesori de la Institutul Teologic din Sibiu, dar mai ales de la Institutul Teologic din București, unde, în perioada 1958-1961, a urmat cursurile de doctorat la specializarea Teologie Dogmatică și Simbolică Comparată, având aici ca profesori pe unii dintre cei mai apreciați teologi români ai secolului al XX-lea.

Interesul pentru alte tradiții creștine și deschiderea spre dialogul interconfesional l-au determinat să studieze timp de un an și la Institutul Teologic Evanghelic din Sibiu.

Ca doctorand, a fost preocupat de dialogul interortodox și ecumenic de la mijlocul secolului al XX-lea, dovedind un interes deosebit față de problematica „Mărturisirilor de credință” din teologia ortodoxă. Astfel, în 1961 a publicat primul studiu românesc despre importanța teologică a „Răspunsurilor” Patriarhului Ecumenic Ieremia al II-lea către teologii luterani din Tübingen (1573-1581).

* Mesajul Preafericitului Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pentru volumul omagial dedicat P.C. Pr. Prof. Dr. Ioan I. Ică la aniversarea a 80 de ani de viață.

Încununarea acestor preocupări o reprezintă teza sa de doctorat, „*Mărturisirea de credință a lui Mitrofan Kritopoulos. Importanța sa istorică, dogmatică și ecumenistă*”, elaborată sub îndrumarea profesorului Nicolae Chițescu.

Pregătirea temeinică și seriozitatea pe care le-a arătat constant au determinat numirea sa în postul de lector la Institutul Teologic Universitar din Sibiu, în anul 1968, conferențiar în 1974, profesor universitar în 1976, iar din anul 1984 și conducător de doctorat la specializarea *Teologie Fundamentală și Dogmatică*.

Timp de patru decenii a desfășurat o bogată activitate didactică, formând multe generații de teologi: la Sibiu, la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca (unde din 1994 a fost șef de catedră și decan între 1996-2000) și la Alba Iulia (unde a predat un timp studenților masteranzi și doctoranzi în teologie).

A manifestat exigență, seriozitate, noblețe și a oferit sprijin în afirmarea tinerilor teologi. A fost îndrumător al multor teze de doctorat și membru în peste 70 de comisii de doctorat. Prin cursurile, lucrările, studiile și articolele sale a promovat o teologie dinamică actuală bazată pe rigoare intelectuală și informare temeinică.

De asemenea, Părintele Profesor Ioan I. Ică s-a remarcat și prin *traducerea* unor lucrări de o importanță fundamentală pentru învățământul teologic academic și pentru viața duhovnicească a Bisericii, între care amintim: *Mărturisirea de credință a lui Mitrofan Kritopoulos* (pentru prima dată într-o limbă modernă, în 1974), cele *18 Răspunsuri ale lui Mitrofan Kritopoulos (pe diverse teme teologice) către teologul anglican Thomas Goad*, 1999; *Dialoguri la Athos. Monahismul aghioritic*, vol. I și *Teologia rugăciunii minții*, vol. II, ale Arhimandritului Teoclit Dionisiatul (1994); *Patericul sinaitic*, editat de profesorul Dr. D. Tsamis de la Tesalonic (1995); *Intrarea în Împărăție*, a Arhimandritului Vasilios de la Ivir (1996); *Omul și Dumnezeu-omul. Abisurile și culmile filozofiei*, a Arhimandritului și profesorului Iustin Popovici (1997); *Dogmatica experienței ecleziale. Introducere în teologia ortodoxă* a Prof. Karl Christian Felmy (1999); *Viața și învățătura stareșului Siluan Athonitul* a Arhimandritului Sofronie Saharov (1999) ș.a.

A fost multă vreme *redactor responsabil al revistei* „Mitropolia Ardealului”, devenită apoi „Revista Teologică”, publicație periodică de știință și viață bisericească, menținându-i o înaltă ținută academică și continuând tradiția marilor ei redactori: mitropoliții Nicolae Bălan și Nicolae Colan, precum și preotul profesor Grigorie T. Marcu.

În studiile sale a abordat teme dintre cele mai variate, precum cele referitoare la: teologia Sfântului Maxim Mărturisitorul, Principiul individualității la Toma de Aquino privit din punct de vedere ortodox, teologul ortodox Ioan Karmiris și preocupările sale ecumeniste, dar și la frământările și preocupările actuale în

protestantism, opinia patriarhului Filotei Kokkinos (sec. XIV) în legătură cu deasa sau rara Împărtășanie etc. La acestea se adaugă numeroase reportaje și recenzii.

Totodată, este cunoscută contribuția sa la conferințele teologice inter-confesionale naționale, dar și ca delegat al Patriarhiei Române la diferite dialoguri teologice, congrese, simpozioane, unde a făcut dovada profunde sale pregătiri teologice, deschiderii spre dialog cu alte confesiuni creștine, dar mai ales a unei cunoașteri temeinice și în detaliu a bogăției gândirii ortodoxe pe care a afirmat-o pretutindeni cu o competență și pricepere admirabile.

Ca membru în *Consiliul Național de Atestare a Titlurilor și a Certificatelor Universitare* din cadrul Ministerului Învățământului (1995-2002), precum și în *Comisia Sfântului Sinod de evaluare a Instituțiilor de Învățământ Teologic Superior din Patriarhia Română* a dovedit o înaltă competență și probitate științifică.

Activitatea sa științifică a fost recunoscută prin decorarea cu înalte distincții („Ordinul Național Serviciul Credincios în gradul de cavaler”) și titluri academice „de aleasă cinstire pentru contribuția pe care a adus-o la dezvoltarea învățământului teologic românesc, la creșterea prestigiului său, la întărirea dialogului teologic interconfesional și al teologiei cu cultura și pentru atașamentul cu care a slujit și slujește Biserica strămoșească”. Toate acestea reprezintă un prilej de bucurie atât pentru Biserica noastră, cât și pentru întreaga comunitate academică românească.

De aceea, cu bucurie ne alăturăm tuturor celor care omagiază cu prilejul acestei aniversări personalitatea Părintelui Profesor Ioan I. Ică, exprimându-ne și în nume personal prețuirea și recunoștința pentru contribuția Preacucerniciei sale la formarea noastră teologică și duhovnicească.

Exemplul său de hărnicie, entuziasm și dăruire de sine pentru binele Bisericii și al învățământului teologic românesc este preluat și continuat intensiv de fiul său, Părintele Profesor Arhidiacon Ioan I. Ică jr, prin proiectul teologic de receptare și asimilare reflexivă a Sfintei Tradiții Ortodoxe, ca bază solidă pentru o teologie ortodoxă dinamică și profundă.

La popas aniversar ne rugăm Preasfintei Treimi să dăruiască Părintelui Profesor Preot Dr. Ioan I. Ică multă sănătate și inspirație, pentru a continua cu bucurie activitatea sa bogată în folosul Sfintei noastre Biserici.

Întru mulți și fericiți ani, Preacucernice Părinte Profesor!

Cu aleasă prețuire și binecuvântare,

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române